

**BANKA
SLOVENIJE
EVROSISTEM**

Slovenska 35
1505 Ljubljana
Slovenija
Tel.: 01 47 19 000
Fax: 01 25 15 516

Oznaka: 26.00-0368/14 -JŽ
Datum: 23. 6. 2014

Ime organa, ki odločbo izdaja:

Predpis o pristojnosti:

Način uvedbe postopka:

Naziv stranke:

Zadeva, za katero gre v postopku:

Dan, na katerega je bilo o zadevi odločeno:

Banka Slovenije

drugi odstavek 22. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 117/06 – ZDavP-2 in 23/14) v povezavi z 42.a členom Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo in 59/11 - ZBS)
na zahtevo stranke

dostop do informacij javnega značaja

23. 6. 2014

O D L O Č B A
o delni zavrnitvi zahteve za pridobitev informacij javnega značaja

Zahtevi za dostop do informacij javnega značaja

[REDAKCIJSKI ZAKLJUČEK] z dne 22. 5. 2014 s katero je zahteval - za obdobje od 2002 do vključno 2009 odločbe, sklepe, ali druge dokumente o ukrepih uvedenih za odpravo pomanjkljivosti in kršitev v NLB d. o. o. na področju neustreznosti sistema upravljanja banke, slabega upravljanja s kreditnim tveganjem na področju kreditiranja pravnih oseb, slabe bančne prakse na področju upravljanja strateškega portfelja in slabe bančne prakse na področju kreditiranja fizičnih oseb, se deloma ugodi in se prosilca napoti na spletno stran Banke Slovenije <https://www.bsi.si/nadzor-bank.asp?MapaId=1600>, kjer je objavljena odločba o izrednih ukrepih zoper banko z dne 17. 12. 2013 in drugi podatki o stanju v banki.

V preostalem delu pa se zahteva za dostop do informacij javnega značaja zavrne.

O b r a z l o ž i t e v:

[REDAKCIJSKI ZAKLJUČEK] (v nadaljevanju: prosilec) je dne 22. 5. 2014 na Banko Slovenije naslovil zahtevo za posredovanje informacij javnega značaja, s katero je zahteval - za obdobje od 2002 do vključno 2009 odločbe, sklepe, ali druge dokumente o ukrepih uvedenih za odpravo pomanjkljivosti in kršitev v NLB d. o. o. na področju neustreznosti sistema upravljanja banke, slabega upravljanja s kreditnim tveganjem na področju kreditiranja pravnih oseb, slabe bančne prakse na področju upravljanja strateškega portfelja in slabe bančne prakse na področju kreditiranja fizičnih oseb.

O zahtevi za dostop do informacij javnega značaja je bila v skladu z 143. členom Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 - uradno prečiščeno besedilo, 105/06 - ZUS-1, 126/07,

65/08 in 8/10 - ZUP) obveščena tudi Nova Ljubljanska Banka d. d., Trg republike 2, Ljubljana (v nadaljevanju: banka), ki pa se o zahtevi do izdaje te odločbe ni opredelila.

Banka Slovenije prosilcu zavrača dostop do zahtevanih informacij na podlagi 228. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/2006, 1/2008, 109/2008, 19/2009, 98/2009, 79/2010, 9/2011 - ZPlaSS-B, 35/2011, 59/2011, 85/2011, 48/2012, 105/2012, 56/2013, 63/2013 - ZS-K, 96/2013 - ZBan-1) upoštevajoč tudi 2., 3., 7. in 11. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

1.

V konkretnem primeru prosilec zahteva razkritje informacij, ki jih je Banka Slovenije pridobila pri izvajaju svojih pristojnosti nadzora po ZBan-1. ZBan-1 celovito ureja pridobivanje in posredovanje podatkov, ki jih Banka Slovenije pridobi na podlagi tega zakona. V skladu z 216. členom ZBan-1 mora Banka Slovenije podatke, ki jih pridobi od bank, uporabljati izključno za namene, za katere so bili ti podatki pridobljeni. V skladu z 228. členom ZBan-1 morajo zaposleni pri Banki Slovenije, in druge osebe, ki sodelujejo pri nadzoru, varovati vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nadzora kot zaupne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu razen v obliki povzetka. 229. člen ZBan-1 določa, da Banka Slovenije lahko uporablja zaupne informacije samo za izvajanje nadzora in s tem povezanimi sodnimi postopki. Izjeme, ki dopuščajo posredovanje podatkov pa so določene v 228., 230., 230a., 231. in 232. členu ZBan-1. Omenjene izjeme ne omogočajo javnega razkritja informacij, kar je glede na naravo informacij razumljivo. Zato je javno razkritje informacij o banki urejeno v 207. in 208. členu ZBan- 1.

Iz navedenega izhaja, da ZBan-1 ureja pogoje za razkritje informacij pridobljenih v postopkih nadzora po tem zakonu na celovit način in zato teh pogojev ni potrebno in mogoče urejati še v drugih predpisih. Banka Slovenije zato na podlagi določb 216. in 228 člena ZBan-1 v skladu s 47. členom ZBS in Pravilnikom o varovanju zaupnih podatkov obravnava zahtevane dokumente kot strogo zaupne ali zaupne. Taka ureditev ZBan-1 je posledica zahtev Direktive 2006/48/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij. To direktivo sta s 1. 1. 2014 nadomestila Uredba (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembji Uredbe (EU) št. 648/2012 in Direktiva 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembji Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, ki prav tako določata, da o razkritjih bank odloča nadzornik. Direktiva 2013/36/EU v oddelku II poglavja I naslova VII od bančnega nadzornika zahteva varovanje zaupnosti podatkov, ki jih pridobi ob nadzoru in natančno določa osebe katerim je dopustno razkriti zaupne podatke. Med temi osebami ni javnosti. Direktiva 2013/36/EU tudi ureja razkritja informacij javnosti. Razkritja nadzornika so urejana v naslovu VIII Direktive 2013/36/EU. Razkritja bank določa del 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembji Uredbe (EU) št. 648/2012 . Posamezna razkritja pa so določena tudi v drugih členih teh dveh predpisov. Da mora biti odločitev o ukrepih nadzora v rokah nadzornika izhaja tudi iz člena 68 Direktive 2013/36/EU, ki podeljuje pristojnost za odločanje o javni objavi sankcij nadzorniku. Kako pomemben je vidik varovanja zaupnih podatkov pa izhaja tudi iz mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov, ki je sodeloval v postopku sprejemanja direktive (recital 106 Direktive 2013/36). Pomembnost varovanja zaupnosti podatkov pridobljenih v bančnem nadzoru pa je razvidna tudi iz člena 22. Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko, kjer dostopa do zaupnih podatkov nimajo niti osebe nad katerimi se izvaja nadzor. Zaupni podatki po ZBan-1 imajo naravo podatkov iz 1. tč prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v povezavi s 1. alinejo drugega odstavka tega člena.

Da pravni okvir EU, ki ureja nadzor bank celovito ureja razkritje podatkov o nadzoru izhaja tudi iz mnenja Evropske centralne banke v zvezi s predlagano novelo ZDIJZ (CON/2014/39 http://www.ecb.europa.eu/ecb/legal/pdf/si_con_2014_39_f_sign.pdf). V skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije morajo države članice pridobiti mnenje ECB o osnutkih predpisov, ki se

nanašajo na področja iz pristojnosti ECB. V omenjenem mnenju ECB opozarja, da je obveznost razkritij podatkov o bankah celovito urejena v predpisih EU - že zgoraj omenjenih uredbi in direktivi, ki urejata poslovanje bank.

V konkretnem primeru je zato potrebno določbe ZDIJZ uporabljati skupaj z določbami ZBan-1. V konkretnem primeru prosilec zahteva posredovanje vseh podatkov o slabostih banke pri obvladovanju tveganj. ZBan-1 takega razkritja, kot že omenjeno, ne omogoča. Banka Slovenije je razkrila odločbo o izrednih ukrepih z dne 17. 12. 2013, ki jo je izdala banki, v skladu z 274. členom ZBan-1 pa je objavila tudi povzetek te odločbe. Banka Slovenije je odločbo o izrednih ukrepih razkrila na podlagi določb ZBan-1. ZBan-1 v tretjem odstavku 209. in v 17. tč, prvega odstavka 248. člena Banki Slovenije omogoča, da banki naloži razkritje podatkov o svojem poslovanju. V povezi s tem je Banka Slovenije upoštevala, da Direktiva 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, sprememb Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, ki se uporablja od 1. 1. 2014, bančnemu nadzorniku v členu 68. omogoča objavo kazni kot tudi, da se odloči o le omejeni objavi. Poleg tega je v skladu z zgoraj navedenimi določbami ZBan-1 in predpisi EU, ki urejajo razkritja v bankah, Banka Slovenije na svoji spletni strani razkrila tudi druge podatke o poslovanju banke.

V tem obsegu je zato prosilcu tudi deloma omogočen dostop do zahtevanih podatkov.

2.

Dokumenti, ki jih zahteva prosilec, vsebujejo zaupne podatke v smislu določb ZBan-1. Podatki izvirajo iz dejavnosti nadzora, torej gre za podatke v smislu 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Poleg tega je razmerje med banko in Banko Slovenije pri izvajanju nadzora zaupne narave. Gre za odnos izključno med banko in Banko Slovenije, interno delovanje Banke Slovenije pa je razkrito le banki. ZBan-1 za razliko od Zakona o splošnem upravnem postopku bistveno bolj onemogoča razkrije podatkov iz postopka drugim osebam. Te podatke Banka Slovenije interna obdeluje in na njihovi podlagi načrtuje svoje ukrepanje v skladu z ZBan-1. Konkretni podatki so tako sestavljeni tudi v zvezi z notranjim delovanjem Banke Slovenije v smislu 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

Dokumenti, ki jih zahteva prosilec banke, vsebujejo podrobne podatke o slabostih banke, njeni interni organizaciji, načrtih, komitentih, poslovanju. Z razkritjem zahtevanih podatkov bi se razkrile vse slabosti, ki so bile ugotovljene pri poslovanju banke. Podrobnosti o posameznih težavah banke, kot izhajajo iz zahtevanih dokumentov, dodatno poudarijo težave/slabosti banke, ki pa so bile praviloma odpravljene. Poleg tega se tveganja v banki presojajo bistveno strožje kot v primeru običajnih gospodarskih subjektov kar izhaja iz določb ZBan-1, ki urejajo tveganja, kot tudi iz Uredbe (EU) št. 575/2013, zato so še toliko bolj izpostavljene le negativne plati poslovanja banke. Poleg tega so iz zahtevanih dokumentov razvidni tudi roki za izvedbo posameznih ukrepov. Če bi bil položaj banke razkrit v takih podrobnostih, varovanje zaupnosti podatkov o banki sploh ne bi imelo smisla.

Negativni podatki in roki za posamezna dejanja banke iz zahtevanih dokumentov vplivajo na odločitve pogodbenih strank banke, da prekinejo pogodbe z banko, umaknejo sredstva, zahtevajo dodatno zavarovanje, povišajo ceno zadolževanja banke ali vplivajo na odločitve novih investorjev glede vstopa v banko. Tako ravnanje pogodbenih strank je lahko posledica nezaupanja v banko ali želje izkoristiti slabosti banke (vključno s časovnimi pritiski na banko). Razkritje tovrstnih podatkov lahko povzroči tudi sprožitev neugodnih klavzul, ki jih banke običajno imajo v svojih pogodbah (npr. klavzule o predčasnem odstopu od pogodb) in zahteve po višjem zavarovanju za obveznosti banke v primeru težav banke. Take klavzule npr. ureja tudi Zakon o finančnem zavarovanju (12. člen). Imetniki vlog v primeru razkrivanja podatkov o težavah banke običajno podvomijo v varnost njihovih sredstev pri bankah, kar povzroči množičen dvig vlog v posameznih bankah, ki se lahko razširi tudi na druge banke, kar povzroči zlom celega sistema.

Javno razkritje podrobnih podatkov iz zahtevanih dokumentov tudi izboljša položaj konkurentov banke. Konkurenti banke bi na podlagi teh podatkov natančneje ugotovili kje so potencialne slabosti banke in jih poizkušali izkoristiti tako, da bi npr. prevzeli posamezne posle banki. Na voljo bi imeli podroben opis finančnega stanja banke skozi daljše obdobje.

Ob tem velja izpostaviti, da je Banka Slovenije banki zaradi slabega stanja izrekla tudi izredne ukrepe v skladu s poglavjem 7.7 ZBan-1, s katerimi je banko prisilno dokapitalizirala in odpisala podrejene obveznosti. Odločba o izrednih ukrepih je kot že omenjeno objavljena na spletni strani Banke Slovenije. Razkritje dodatnih podatkov o težavah v banki, kot ga zahteva prosilec, bi v takih okoliščinah dodatno negativno vplivalo na odločitve komitentov/pogodbenih strank, da še naprej sodelujejo s to banko oziroma bi te osebe zahtevali za banko bolj neugodne pogoje nadaljnega sodelovanja z njo. Odločbe Banke Slovenije o ukrepih nadzora pa pogosto vsebujejo tudi podatke o komitentih banke. V kolikor bi obstajala možnost, da se podatki o komitentih razkrijejo javnosti bi le ti svoje posle preusmerili v banke kjer te možnosti ne bi bilo. Javno razkrijte podatkov o komitentih banke je v bankah v Evropski uniji povsem neobičajno, zato bi komitenti zlahka našli drugo banko v sosednjih državah. Banka bi torej izgubila svoje komitente tudi iz teh razlogov, kar bi še dodatno ogrozilo varnost njenega poslovanja hkrati pa tudi zmanjšalo konkurenčnost slovenskih bank. V procesu sanacije banke so javna razkritja/razprave o podatkih glede težav škodljive. Eden od možnih javno napovedanih nadaljnjih korakov v zvezi z konsolidacijo banke je tudi prodaja. Dodatni negativni podatki o stanju banke, ki zaradi časovne distance tudi niso več pravilni, bi negativno vplivali na ceno, po kateri bi bila banka prodana oziroma na pripravljenost zasebnih investorjev, da bi sploh vstopili v banko. Če privatni investitorji v primeru težav ne bi želeli sodelovati s kapitalom v banki bi posledično to pomenilo, da bo potrebno sredstva za pokritje primanjkljaja sredstev iz zasebnih virov ali škode zaradi odstopa od poslov pridobiti drugje. V primerih, ko ni mogoče pridobiti zasebnih sredstev za dokapitalizacijo, kar je v primeru banke zelo verjetno, lahko sredstva zagotovi le država ali pa mora banka prenehati s poslovanjem. Razkritje podatkov bi tako lahko vplivalo na višino sredstev, ki bi jih morala banki zagotoviti država. Takošnja prekinitev pogodb ali panični dvig depozitov bi povzročili škodo banki pa tudi državi in Banki Slovenije. Banki bi grozil stečaj. Največje banke v državi ni mogoče preprosto poslati v stečaj. Država ali Banka Slovenije bi zato morala na hitro zagotoviti dodatna sredstva ali garancije, pri tem pa mora država upoštevati pravila o državnih pomočeh kot to izhaja tudi Sporočila Komisije o uporabi pravil o državnih pomočih za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje iz (UL L št. 216 z dne 30. julija 2013). Tudi Banka Slovenije mora pri odobritvah nujne likvidnostne pomoči upoštevati omejitve glede motenj denarne politike in prepovedi monetarnega financiranja, ki izhajajo iz Protokola (št. 4) (k pogodbi o delovanju EU) o Statutu Evropskega sistema centralnih bank (UL C št. 326 z dne 26. oktobra 2012). Omenjene omejitve so urejene v členih 14. 4 in 21. Statuta, implementirane pa so tudi v 24. členu Zakona o Banki Slovenije. Prepoved monetarnega financiranja je podrobnejše urejena v Uredbi Sveta (ES) št. 3603/93 o opredelitvi pojmov za uporabo prepovedi iz členov 104 in 104b(1) Pogodbe. Za izvedbo teh ukrepov je torej potrebne določen čas in pogoji zato se je potrebno v največji možni meri potrebno izogniti ravnjanjem, ki povzročijo panične odzive komitentov banke in zahtevajo nujna posredovanja države ali bančnega nadzornika. Pri razkritju podatkov o banki je tako potrebno biti izjemno previden.

Nezaupanje v posamezno banko pa se lahko hitro razširi na ves bančni/finančni sistem. Nedavno izvedena dokapitalizacija bank NLB d. d., Nove KBM d. d., Abanke Vipa d. d., Probanke d. d. in Factor banke d. d. je pomirila imetnike vlog v bankah in druge stranke bank. Javno razkritje dodatnih podrobnosti o težavah ene od bank v Slovenije bi zagotovo negativno vplivalo na doseženo stopnjo zaupanja v bančni sistem.

Pomebnost stabilnosti bank z vidika stabilnosti finančnega sistema in vloge nadzornika pri tem izhaja iz Predloga Direktive (COM(2012) 280) o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembah direktiv Sveta 77/91/EGS in 82/891/ES, direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES in 2011/35/ES ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 kot tudi iz Sporočila Komisije o uporabi pravil o državnih pomočih za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje (UL L št. 216 z dne 30. 7. 2013).

V kolikor bi obstajala možnost, da se tako občutljive informacije v celoti razkrijejo javnosti, bi Banka Slovenije morala biti bolj zadržana pri pridobivanju tovrstnih informacij in pri njihovi uporabi, saj bi drugače lahko škodila banki oziroma celotnemu finančnemu sistemu. Tudi banka bi bila bolj previdna pri razkritju informacij Banki Slovenije in bi ji razkrila informacije v najmanjšem možnem obsegu. To bi povzročilo motnje v delovanju Banke Slovenije pri skrbi za stabilnost finančnega sistema in skrbi za varno poslovanje posameznih bank.

Težave v bančnem ali finančnem sistemu pa nesporo vplivajo tudi na ceno, ki velja za zadolževanje države, kot tudi drugih subjektov v tej državi. Bonitetne agencije, ki določajo bonitetno oceno, ki je relevantna pri določanju cene zadolževanja, kot enega od ključnih dejavnikov za določitev ocene upoštevajo tudi stanje bank in celotnega finančnega sistema¹. Cena zadolževanja pa vpliva na delovanje tako gospodarstva in finančnega sistema. Previsoka cena zadolževanja tako povzroči nestabilnost finančnega sistema.

Skrb za stabilnost finančnega sistema in varno poslovanje bank je naloga Banke Slovenije po ZBS in ZBan-1.

Razkritje konkretnih podatkov torej poslabša položaj banke, s tem pa onemogoča Banki Slovenije sprejem učinkovitih ukrepov. Objava takih podatkov tako v celoti ali deloma izniči učinke bančnega nadzora. Razkritje konkretnih podatkov bi povzročilo motnje v delovanju in dejavnosti organa (11. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ).

3.

Banka Slovenije zbira podatke, ki se zahtevajo, z namenom ukrepanja v skladu z 223. členom ZBan-1. Banka Slovenije lahko v skladu z ZBan-1 izda več vrst odločb, ki predstavljajo posamičen akt izdan v upravnem postopku (drugi odstavek 330. člena ZBan-1). Iz določb ZBan-1 izhaja, da Banka Slovenije zelo podrobno sprembla stanje v bankah in ima na voljo številne ukrepe s katerimi tekoče odpravlja kršitve in nedoslednosti v bankah. Banka Slovenije tekoče zbira podatke o banki z namenom izdaje odločbe v upravnem postopku. V praksi to pomeni, da ima vedno odprt enega ali več ukrepov, pri katerih rok za odpravo kršitev še ni potekel. Banka Slovenije bo tako v skladu ZBan-1, sprejela nadaljnje ukrepe v upravnem postopku, katerih namen je odpraviti razloge, ki so priveli do izdaje odločbe o izrednih ukrepih in bodo omogočili prestrukturiranje banke. Kot izhaja zgoraj bi razkritje konkretnih podatkov močno oviralo/ogrozilo nadaljnje poslovanje banke. Tako nestabilno poslovanje banke pa negativno vpliva na učinkovitost izvajanje nadzora Banke Slovenije, katerega ključni del je tudi izrekanje ukrepov v obliki upravnih aktov. Ukrepi bi bili tako usmerjeni v reševanje novih in novih najnujnejših težav banke in bi jih bilo težko usmeriti v dolgoročno rešitev položaja banke. Tako stanje lahko privede do situacije, da banki noben ukrep sanacije ne pomaga več.

Že samo razkritje zahtevanih podatkov bi bistveno poslabšalo položaj banke ne glede na njeno stanje. Še toliko bolj neugodno pa bi razkrije zahtevanih podatkov vplivalo na stanje banke, ki je bila pravkar sanirana v zvezi s katero so potrebni nadaljnji ukrepi za izboljšanje stanja. S tem je podan razlog za zavnitev zahteve tudi na podlagi 7. tč prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

¹ Bonitetna agencija Moody's je ohranila oceno Slovenije pri Ba1, ki tako ostaja pod investicijsko vrednostjo, obete za naprej pa je iz negativnih povišala v stabilne. Glavni razlog za izboljšanje obetov je več jasnosti po pregledu bank in stabilizaciji bančnega sistema z dokapitalizacijo. Moody's opaža padanje zahtevanega donosa na slovenske obveznice, kar državi omogoča več manevrskega prostora pri iskanju svežih sredstev in zmanjšuje verjetnost izgube dostopa do zasebnih dolžniških trgov. Moody's v poročilu o Sloveniji navaja znane informacije o ustanovitvi in prenosu sredstev na slabo banko. Moody's ocenjuje, da je likvidnostna blazina, s katero je vlada pomagala pri dokapitalizaciji, zadostna za potrebe dokapitalizacije bank in proračunskega financiranja do konca tretjega četrletja 2014. Vlada je pripravljena hitro dokončati proces dokapitalizacije in Moody's verjame, da so se proračunska tveganja uravnotežila (<http://www.dnevnik.si/poslovni/novice/moodys-je-ohranil-bonitetno-oceno-slovenije-obeti-stabilni>).

Bonitetna hiša Standard & Poor's (S&P) je ohranila oceno Slovenije pri A-, obeti za naprej pa so stabilni. V agenciji pričakujejo napredek pri konsolidaciji javnih finančnih sredstev, vidijo pa stabilizacijo političnih razmer. Ocenujejo tudi, da je država ustrezno odgovorila na težave v bankah, zato pričakujejo, da pomoč za državo ne bo potrebna. (<http://www.dnevnik.si/poslovni/novice/sp-ohranil-bonitetno-oceno-slovenije-obeti-stabilni>).

4.

Podatki, ki podrobno razkrivajo finančno stanje banke, pa predstavljajo tudi poslovno skrivnost v smislu 39. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/2006, 60/2006 popr., 26/2007-ZSDU-B, 33/2007-ZSReg-B, 67/2007-ZTFI (100/2007 popr.), 10/2008, 68/2008, 23/2009 Odl.US: U-I-268/06-35, 42/2009, 65/2009-UPB3, 83/2009 Odl.US: U-I-165/08-10, Up-1772/08-14, Up-379/09-8, 33/2011, 91/2011, 100/2011 Skl.US: U-I-311/11-5, 32/2012, 57/2012, 44/2013 Odl.US: U-I-311/11-16, 82/2013, v nadaljevanju: ZGD-1) saj je očitno, da bi banki, drugim bankam ali njihovim lastnikom povzročili škodo.

Tovrstni podatki so tudi sicer v banki praviloma obravnavani kot poslovna skrivnosti. Podatki podrobno razkrivajo na katerih področjih je banka imela težave in še ima težave, kakšne so napovedi za njeno prihodnje poslovanje. Kot že omenjeno taki podatki vplivajo na odločitve pogodbene strank banke o nadaljnjem poslovanju z banko in poslabšujejo konkurenčni položaj banke. Negativno vplivajo na odločitve potencialnih investitorjev, ki jih banka nujno potrebuje. Tovrstni podatki zvišujejo ceno zadolževanja banke in znižujejo ceno po kateri so investitorji pripravljenih kupiti deleže v banki ali njen premoženje.

Kot že omenjeno pa odločbe Banke Slovenije vsebujejo tudi podatke o komitentih banke. Podatek o tem s katero banko posamezen gospodarski subjekt posluje oziroma kakšne posle opravlja gospodarski subjekti praviloma obravnavajo kot poslovno skrivnost. Razkritje podatkov o načinu financiranja, zadolženosti, obsegu depozitov, težavah (kar se vse nahaja v odločbah nadzora Banke Slovenije) pa gospodarske subjekte postavi v nekonkurenčen položaj, saj konkurenti iz tega zlahka sklepajo o omejitvah pri poslovanju subjekta katerega podatki so razkriti.

Banka Slovenije je dolžna spoštovati določbe 39. člena ZGD-1 tako zaradi škode, ki jo bo razkritje nesporno povzročilo banki.

S tem je podan tudi razlog za zavrnitev zahteve prosilca iz 2. tč. prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

5.

Poleg tega pa odločbe, ki jih Banka Slovenije izreka v postopku nadzora bank, vsebujejo tudi osebne podatke v zvezi s komitenti banke in v zvezi z zaposlenimi v banki. Zahtev prosilca je zato nedopustna tudi na podlagi 3. tč. prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

6.

Javni interes za razkritje v konkretnem primeru ne more prevladati nad razlogi za ohranitev zaupnosti, ki so prav tako v javnem interesu, kot tudi nad interesi konkretno banke po uspešnem prestrukturirjanju in nadaljnjem poslovanju. Kot že izhaja zgoraj, bi razkritje lahko onemogočilo prestrukturiranje ene od bank v državi, ogrozilo bančno/finančno stabilnost in zmanjšalo učinkovitost bančnega nadzora. Ohranitev poslovanja banke in zaupanja komitentov je nesporno v javnem interesu. V javnem interesu je tudi preprečitev možnosti destabilizacije slovenskega bančnega/finančnega sistema. V konkretnem primeru so ti razlogi še dodatno podkrepljeni z dejstvom, da je država lastnik banke. Ponovne težave v banki bi zmanjšale vrednost njenega deleža in povzročile nadaljnje potrebe po dokapitalizaciji iz javnih sredstev, kar pa ne more biti v javnem interesu.

Težave v bančnem ali finančnem sistemu pa nesporno vplivajo tudi na ceno, ki velja za zadolževanje države, kot tudi drugih subjektov v tej državi, kot že obrazloženo zgoraj. Bonitetne agencije, ki določajo bonitetno oceno, ki je relevantna pri določanju cene zadolževanja kot enega od ključnih dejavnikov za določitev ocene, upoštevajo tudi stanje bank in celotnega finančnega sistema. Cena zadolževanja pa vpliva na delovanje tako gospodarstva kot finančnega sistema. Previsoka cena zadolževanja tako povzroči nestabilnost finančnega sistema in posledično celotne države. Javno je

znano, da se je pričakovan donos na državne obveznice po ukrepih iz lanskega decembra padel. Zahtevana donosnost na slovenske državne obveznice se je znižala tudi v začetku marca, od novembra do začetka marca so se pribitki nad referenčnimi nemškimi obveznicami znižali za okoli 160 bazičnih točk in dosegli najnižje vrednosti po novembru 2010. Pozitivni signali iz finančnih trgov sovpadajo z ugodnejšimi mnenji bonitetnih agencij po izvedbi ukrepov za stabilizacijo bančnega sistema v Sloveniji ob koncu lanskega in v začetku letošnjega leta.

Poleg tega pa je potrebno izpostaviti, da je v konkretnem primeru bil upoštevan tudi interes javnosti do obveščenosti. Banka Slovenije je tako npr. v določenem obdobju po zaključku izrednih ukrepov v banki razkrila odločbo o izrednih ukrepih saj so bila v zvezi s temi ukrepi uporabljena javna sredstva in so razmere dopuščale razkritje. Prosilec pa zahteva razkritje praktično vseh podatkov nadzora v banki, kar pa ne more biti v interesu javnosti.

Glede na vse navedeno je Banka Slovenije odločila, kot izhaja iz izreka te odločbe.

Pouk o pravnem sredstvu

Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na Informacijskega pooblaščenca Zaloška 59, 1000 Ljubljana, v 15 (petnajstih) dneh po vročitvi odločbe. Pritožba se vloži pisno ali ustno na zapisnik pri Banki Slovenije, kot izdajatelju te odločbe.

Jasna Iskra
BANKA SLOVENIJE
EVROSISTEM
302
pooblaščena uradna oseba za dostop
do informacij javnega značaja

Vročiti:

